

Datum: 19.09.2024.

Klasa: 034-011/24-07/3

Ur. broj: 118-08-401

46702302280

Ulica Domenica Segalle - Via Domenico

Segalla 8

Rovinj - Rovigno

52210

Broj osnove: **P-1602/15-32-IZ.NA.**

Ovršenik: **ANEMOS d.o.o.**

OIB: **46702302280**

Ovrhovoditelj/primatelj sredstava: **STEČAJNA MASA IZA ANALITIK PLUS D.O.O. U STEČAJU**

OIB ovrhovoditelja/primatelja sredstava: 35108219850

POTVRDA

o redoslijedu osnove za plaćanje evidentirane u Očevidniku i iznosu nepodmirenih obveza s kamatom evidentiranih prije te osnove za plaćanje

Na temelju članka 20. stavka 1. i 3. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj 68/18; 2/20; 46/20; 47/20; 83/20; 133/20) i članka 30. stavka 1. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj 71/18) potvrđujemo da je osnova:

broj **P-1602/15-32-IZ.NA.**,

evidentirana u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na **2.** mjestu;

iznos obveza evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje prije ove osnove iznosi **660,00 €**

Ovaj dokument je pravovaljan bez pečata i potpisa.

Na temelju odredbe članka 22. stavka 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj: 68/2018, 2/2020, 47/2020, 46/2020, 83/2020 i 133/2020) propisano je da je ovrhovoditelj dužan predujmiti Financijskoj agenciji (u nastavku: Agencija) iznos propisane naknade za provedbu osnove za plaćanje, a Agencija će taj iznos upisati u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje (u nastavku: Očevidnik) zajedno s tražbinom iz osnove za plaćanje te provesti ovrhu u korist ovrhovoditelja. Stavkom 2. istog članka propisano je da Agencija neće upisati osnovu za plaćanje u Očevidnik niti poduzimati radnje po osnovi za plaćanje ako ovrhovoditelj nije platio iznos predujma.

Podaci za uplatu iznosa predujma:

OIB ovrhovoditelja: 35108219850

Ime i prezime/naziv: Stecajna masa Analitik plus d.

Adresa/sjedište: Ciottina 16, 51000 Rijeka

IBAN primatelja: HR7023400091510946338

Model: HR19

Poziv na broj odobrenja: 2404468391-35108219850

Opis plaćanja: UPLATA IZNOSA PREDUJMA - Stecajna masa Analitik plus d.

Iznos: 132,72 EUR

NAPOMENA: Uplatu je potrebno izvršiti prema navedenim podacima.

Ako neki od podataka nije točno naveden, dokaz o uplati će se smatrati nevažećim. Za plaćanje mobilnim bankarstvom, možete koristiti BARKOD na dnu obrasca.

GENERIRANI POZIV NA BROJ PRIMATELJA JE JEDINSTVEN I KORISTI SE SAMO ZA PODNOŠENJE JEDNE OSNOVE ZA PLAĆANJE.

NALOG ZA NACIONALNA PLAĆANJA			
PLATELJ (naziv i adresa): Stecajna masa Analitik pl Ciottina 16, 51000 Rijeka		Valuta i iznos: EUR iznos: 132,72	
IBAN iz broj računa platelja:		IBAN (račun) platelja iz Platež:	
Model: Poziv na broj platelja:		Model i poziv na broj platelja:	
IBAN iz broj računa primatelja:		IBAN (račun) primatelja:	
Model: Poziv na broj primatelja:		Model i poziv na broj primatelja:	
IBAN iz broj računa primatelja:		IBAN (račun) primatelja:	
Model: Poziv na broj primatelja:		Model i poziv na broj primatelja:	
Opis plaćanja: UPLATA IZNOSA PREDUJMA - Stecajna masa Analitik pl		Opis plaćanja: UPLATA IZNOSA PREDUJMA - Stecajna masa Analitik pl	
Datum izdavanja:		Opis plaćanja:	
Pečat korisnika PU		Opis plaćanja:	
Potpis korisnika PU		Opis plaćanja:	
		Opis plaćanja:	

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 22 Pž-3557/2017-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Davor Pustijanac, u pravnoj stvari tužitelja ANALITIK PLUS d.o.o. Poreč, Gašpara Kalčića 10, OIB 35144150609, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici Alen Kalčić i Neven Švić iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Alen Kalčić i Neven Švić, iz Poreča, Partizanska 13, protiv tuženika ANEMOS d.o.o. Rovinj, D. Segalla 8, OIB 46702302280, radi isplate iznosa od 56.250,00 kn, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1602/2015-32 od 4. svibnja 2017., 11. studenoga 2019.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1602/2015-32 od 4. svibnja 2017. u dijelu točke I. njene izreke kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je donijela javna bilježnica Anka Poropat iz Višnjana, pod poslovnim brojem Ovr-24/15 od 9. lipnja 2015., u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 41.250,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.783,48 kn sa zateznim kamatama te u dijelu točke III. njene izreke kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.083,62 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1602/2015-32 od 4. svibnja 2017. u dijelu točke I. njene izreke kojim je održan na snazi platni nalog kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 15.000,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 648,65 kn sa zateznim kamatama kao i u dijelu točke III. njene izreke kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.666,38 kn i sudi:

1. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je donijela javna bilježnica Anka Poropat iz Višnjana, pod poslovnim brojem Ovr-24/15 od 9. lipnja 2015., u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 15.000,00 kn (petnaestisuća kuna) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 648,65 kn

(šestočetrdesetosam kuna i šezdesetpet lipa) sa zateznim kamatama te se odbija tužiteljev zahtjev za isplatu tih iznosa kao neosnovan.

2. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 2.666,38 kn (dvijetisućešestošezdesetšest kuna i tridesetosam lipa).

r i j e š i o j e

Odbacuje se tuženikova žalba kao nedopuštena u odnosu na točke II. i IV. izreke presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1602/2015-32 od 4. svibnja 2017.

Obrazloženje

Trgovački sud u Pazinu je presudom poslovni broj P-1602/2015-32 od 4. svibnja 2017. održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je donijela javna bilježnica Anka Poropat iz Višnjana, pod poslovnim brojem Ovr-24/15 od 9. lipnja 2015., u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 56.250,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.432,13 kn sa zateznim kamatama. Točkom II. izreke je ukinut navedeni platni nalog u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 743,50 kn te je odbijen tužbeni zahtjev za taj iznos. Točkom III. izreke je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 3.750,00 kn, a točkom IV. izreke je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 kn.

Prvostupanjski sud je tako odlučio primjenom odredaba čl. 9., i čl. 183. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO) nakon što je utvrdio da tuženik nije ispunio preuzetu obvezu plaćanja naknade za ugovorenu uslugu.

Protiv te presude žalbu je podnio tuženik. Presudu pobija u cijelosti, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže pobijanu presudu preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana, a djelomično nije dopuštena.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/2011-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijanom presudom došlo do bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Tuženikova žalba u odnosu na točke II. i IV. izreke pobijane presude nije dopuštena, jer je u tom dijelu djelomično ukinut platni nalog (točka II. izreke) odnosno odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu troška (točka IV. izreke). Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a

žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. U konkretnom slučaju, tuženik nema pravnog interesa za podnošenje žalbe u odnosu na onaj dio odluke kojim je djelomično ukinut platni nalog i odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška. Stoga je žalba u odnosu na točke II. i IV. izreke presude ocijenjena nedopuštenom na temelju čl. 367. ZPP-a i kao takva je odbačena rješenjem.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je isplata ugovorene naknade u iznosu od 18.750,00 kn i 37.500,00 kn za uslugu izrade natječajne dokumentacije za dodjelu IPARD sredstava za ruralni turizam. Među strankama je sporna osnovanost zahtjeva.

Prvostupanjski sud je tijekom postupka utvrdio da su tužitelj i tuženik bili u ugovornom odnosu na temelju sklopljenog Ugovora o pružanju usluge savjetovanja i izradi natječajne dokumentacije – aplikacije – za dodjelu IPARD sredstava iz IPARD programa mjere 302 – ruralni turizam za projekt „Brič“ sklopljen u Poreču 3. kolovoza 2012. (str. 28. spisa, dalje: Ugovor). Utvrdio je da je tuženik potpisao Izjavu o suglasnosti s prijavom projekta „Brič“ na IPARD natječaj (str. 29. spisa, dalje: Izjava) kojom je priznao da je tužitelj ispunio sve svoje obveze prema Ugovoru i da će tuženik u roku od osam dana od potpisa Ugovora izvršiti punu uplatu sredstava po ponudama 17/12 i 18/12 od 20. srpnja 2012. koje ponude su priložene uz izjavu (str. 30. i 31. spisa). Izjava je datirana na isti dan kada je za tuženika podnesena prijava na natječaj. Prvostupanjski sud nije prihvatio tuženikov navod da ovlaštena osoba tuženika nije potpisala predmetni Ugovor ni Izjavu jer u dopisu kojeg je tuženik uputio Agenciji za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (dalje: Agencija) od 17. siječnja 2014. sam navodi da je putem tužitelja zatražio poticajna sredstva (str. 49. spisa). Stoga prvostupanjski sud nije provodio dokaze na okolnost čiji je potpis na Ugovoru i Izjavi jer je iz kasnijeg dopisa utvrdio da je sam priznao da je imao ugovorni odnos s tužiteljem. Utvrđeno je da je cijena usluge vezana uz pripremu dokumentacije i predaju projekta Agenciji i odobravanje projekta, a dospijeće obveze plaćanja u roku od osam dana po potpisu ugovora s Agencijom. Utvrdio je da ugovorno ispunjenje obveze tužitelja nije bilo vezano za kandidiranje projekta prema HBOR-u kao što to tuženik tvrdi. Tuženik je tvrdio da nije sklopio ugovor s Agencijom pa da nije ni dospjelo potraživanje tužitelja, ali je u odnosu na to prvostupanjski sud zaključio da su tuženiku odobrena sredstva na temelju odluke Agencije (str. 43. spisa) te da je pozvan na sklapanje ugovora. Za odluku u ovom postupku nije relevantno je li tuženik uistinu sklopio ugovor, jer je Ugovorom utvrđeno da tužitelj ima pravo na naknadu i u slučaju odustajanja klijenta od projekta nakon podnošenja prijave. S obzirom da je odluka Agencije donesena 22. svibnja 2014. prvostupanjski sud je zaključio da je osnovano dospijeće tražbine tužitelja sukladno naznaci u računima odnosno 25. listopada 2014. jer je do tog trenutka ili tuženik sklopio ugovor s Agencijom ili se može smatrati da je odustao od sklapanja ugovora u kojem slučaju je opet dospjelo potraživanje tužitelja. Konačno, prvostupanjski sud utvrđuje da nije sporno da je tuženik isplatio tužitelju 15.000,00 kn, ali tužitelj osporava da je to plaćeno za utužene usluge. Stoga prvostupanjski sud utvrđuje da tuženik nije ničime dokazao da je platio upravo utuženu tražbinu i time nije prihvatio prigovor djelomičnog ispunjenja. Na temelju navedenoga prvostupanjski sud je utvrdio da tuženik nije nakon dospijeća ispunio obvezu isplate naknade za tužiteljevu uslugu.

Tuženik u žalbi u bitnome ističe da se presuda ne može ispitati odnosno da je došlo do povrede iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Navodi da je došlo do povrede odredaba parničnog

postupka i da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na potpise zastupnika tuženika na Ugovoru i na Izjavi jer da je tuženik to izričito osporavao i da je predlagao provođenje grafološkog vještačenja na tu okolnost, a da sud taj dokazni prijedlog nije izveo. Ukazuje na pogrešno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na činjenicu da je obveza djelomično ispunjena za iznos od 15.000,00 kn. Smatra da tužitelj nije ispunio preuzete obveze po ugovoru te da ni tuženik nije dužan ispuniti svoju obvezu.

Tuženikov žalbeni navod povrede odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a nije osnovan. Pobjana presuda se može ispitati, izreka presude je razumljiva i proizlazi iz obrazloženja presude. Presuda ima navedene razloge o odlučnim činjenicama, ti razlozi su jasno i jednoznačno navedeni te ne postoji proturječnost između onoga što se u obrazloženju presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava odnosno iskaza. Prvostupanjski sud je naveo na koji način je cijenio koje dokaze te koje je činjenice utvrdio na temelju tih dokaza.

Tuženikov žalbeni navod bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovan. Prvostupanjski sud je odbio provesti dokaz grafološkim vještačenjem koje je predložio tuženik. Sukladno odredbi čl. 220. st. 2. ZPP-a sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica. Prvostupanjski sud je pravilno i obrazloženo u presudi naveo zašto smatra da je upravo tuženik sklopio predmetni Ugovor i potpisao Izjavu. Pravilno je utvrđeno, što tuženik niti ne spori, da je između stranaka postojao ugovorni odnos te da je tuženik naručio uslugu od tužitelja. Isto tako je pravilno utvrđeno da je tuženik dopisom (str. 49. spisa) agenciji koja dodjeljuje sredstva IPARD potvrdio da je putem tužitelja zatražio poticajna sredstva. Iz navedenoga proizlazi da je postojao ugovorni odnos između stranaka te je tužitelj priložio ugovor koji regulira njihov odnos, a tuženik bi bio dužan obrazložiti koji ugovor regulira njihov odnos ako smatra da to nije ovaj koji je priložio tužitelj, a nije sporno da ugovorni odnos postoji. Stoga je pravilno sud odbio provesti dokaz grafološkim vještačenjem kada tuženik nije obrazložio niti naveo koji dokument regulira njihov međusobni odnos, odnosno na temelju čega je suradnja dogovorena. Ovo posebice jer postoje dva dokumenta (Ugovor i Izjava) koja su potpisana i pečatirana tuženikovim službenim pečatom.

Tuženikov žalbeni navod pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na pitanje uplaćenih 15.000,00 kn je osnovan. Naime, među strankama nije sporno da je tuženik platio tužitelju iznos od 15.000,00 kn. Tuženik tvrdi da je tim iznosom plaćen dio utuženog iznosa, a tužitelj tvrdi da tim iznosom nije platio račune koji su predmet ovog postupka. Ovaj sud smatra da je u predmetnoj situaciji tuženik dokazao da je iznosom od 15.000,00 kn djelomično podmirio utuženo dugovanje jer iz stanja spisa ne proizlazi da su tuženik i tužitelj bili u bilo kakvom drugom ugovornom odnosu. S obzirom na to da tužitelj tvrdi da je ta uplata izvršena za neke druge račune i podmirivanje nekog drugog duga on je to morao i dokazati sukladno odredbi čl. 219. ZPP-a, odnosno mogao je dostaviti račun, ili navesti koja je to druga usluga koja je bila predmet plaćanja. Dakle, nakon što je utvrđeno da je tuženik platio tužitelju 15.000,00 kn ovaj sud smatra da je time teret dokaza da je ta uplata izvršena za neku drugu uslugu prebačena na tužitelja, a tužitelj nije ničime potkrijepio svoje navode da se radi o plaćanju neke druge tražbine. Stoga je prvostupanjsku presudu valjalo preinačiti u tom dijelu i odbiti tužitelja za iznos od 15.000,00 kn.

Tuženikov žalbeni navod kojim smatra da tužitelj nije ispunio svoju obvezu te da mu zbog toga nije ni dužan platiti nije osnovan. Pravilno prvostupanjski sud utvrđuje da su

tužitelju odlukom o dodjeli sredstava iz IPARD programa (str. 43. spisa) odobrena sredstva iz predmetnog natječaja te je do 15. rujna 2015. trebao podnijeti zahtjev za isplatu. Stoga je tuženik ili predao navedeni zahtjev čime su mu isplaćena sredstva, a u suprotnom, ako je odustao od natječaja, tužitelj ima pravo na punu naknadu sukladno odredbi čl. 5. Ugovora. Stoga je u oba slučaja tužitelj ovlašten potraživati utuženu naknadu.

S obzirom na to da je odlukom ovog suda preinačena prvostupanjska presuda i odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 15.000,00 kn što u odnosu na cjelokupan tužbeni zahtjev od 56.250,00 kn predstavlja uspjeh tuženika od 26,66%, trebalo je preinačiti i odluku o trošku

Prvostupanjski sud je pravilno odlučio za koje radnje tužitelj ima pravo na trošak sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15), ali je trebalo trošak priznati u omjeru od 73,33% prema uspjehu u sporu. Stoga je umjesto dosuđenih 3.750,00 kn troškova tužitelju valjalo priznati trošak od 2.749,87 kn. Isto tako je trebalo tužitelju priznati samo 73,33% troškova ovršnog postupka koji su u točki I. izreke priznati u iznosu od 2.432,13 kn, te je umjesto toga valjalo preinačiti trošak u točki I. izreke na način da se tužitelju prizna pravo na iznos od 1.783,48 kn, a u preostalom dijelu je valjalo ukinuti platni nalog i odbiti tužbeni zahtjev.

S druge strane tuženiku nisu priznati troškovi sukladno njegovom uspjehu od 26,66%. Tuženik ima pravo na naknadu troškova zastupanja na ročištima 2. svibnja 2016., 29. lipnja 2016. i 22. ožujka 2017. u iznosu od po 1.000,00 kn za svako od tih ročišta sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife. Tuženik ima pravo na trošak zastupanja na ročištu od 25. listopada 2016. u iznosu od 500,00 kn sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife. Tuženik ima pravo na trošak sastava prigovora od 15. lipnja 2015. u iznosu od 1.000,00 kn sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, te na trošak podnesaka od 9. lipnja 2016. i 27. lipnja 2016. u iznosu od po 250,00 kn sukladno Tbr. 3. Tarife jer se ne radi o podnescima iz Tbr. 8. t. 1. Tarife. Sukladno navedenom tuženik ima pravo na trošak u iznosu od 5.000,00 kn uvećano za PDV od 25% što iznosi 6.250,00 kn. Tuženik je uspio u sporu sa 26,66% stoga mu se priznaje pravo na naknadu troška u iznosu od 1.666,25 kn.

Troškove tužitelja i tuženika je valjalo prebiti, te razlika između 2.749,87 kn (trošak tužitelja) i 1.666,25 kn (trošak tuženika) iznosi 1.083,62 kn. Stoga je valjalo preinačiti presudu u odnosu na trošak te odbiti tužiteljev zahtjev za iznos koji prelazi 1.083,62 kn.

Slijedom navedenoga ovaj sud je primjenom odredbe čl. 368. i 373. ZPP-a odlučio kao u izreci.

Zagreb, 11. studenoga 2019.

Sudac

Davor Pustijanac

Dokument je elektronički potpisan:
DAVOR PUSTIJANAC

Vrijeme potpisivanja:
13-01-2020
09:53:00

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=PUSTIJANAC
G=DAVOR
CN=DAVOR PUSTIJANAC

Broj zapisa: 17891-daedd

Kontrolni broj: 092cd-45a22-bd0ac

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DAVOR PUSTIJANAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.